

4 – й випуск рейтингу "Компас"

**КНУБА ТРАДИЦІЙНО
У П'ЯТІРЦІ НАЙКРАЩИХ ВУЗІВ
В УКРАЇНІ!**

Опубліковані результати четвертого щорічного рейтингу вищих навчальних закладів "Компас-2011". У списку кращих українських вищих навчальних закладів, що займають провідні позиції національного рейтингу "Компас 2011", четвертий рік поспіль 1 місце за найкращу підготовку по архітектурно-будівельним спеціальностям тримає Київський національний університет будівництва і архітектури! Рейтинг ВНЗ "Компас" – унікальний освітній проект, який реалізується компанією "Систем Кепітал Менеджмент" (СКМ) – крупнішого працедавця в Україні у рамках програми "Сучасна освіта". Головна мета проекту – донести до широкої громадськості об'єктивну інформацію про якість освіти, що надається українськими вищими навчальними закладами. Рейтинг вузів "Компас" дає відповідь на запитання: "Які вузи дають найзатребуванішу роботодавцями освіту?".

ЯК РАХУВАЛИ

Рейтинг ВНЗ України "Компас-2011" розраховувався на основі спеціально розробленої методології, яка враховує дані, отримані в результаті комплексу соціологічних досліджень. Протягом 2009–2011 років методологія рейтингу залишалася незмінною.

Від імені роботодавців у цьому році було опитано керівників HR-департаментів та представників топ-менеджменту. У дослідженні взяли участь 964 компанії. Оцінку вузам з боку випускників "ставили" 1182 людини, які закінчили навчальні заклади в 2005–2010 роках. В якості експертів були опитані представники 344 провідних компаній, які регулярно залучають до себе фахівців окремих напрямів підготовки.

Представники корпоративного сектора відповіли, які ВНЗ, на їхню думку, здійснюють найкращу підготовку профільних фахівців і наскільки активно навчальні заклади співпрацюють з бізнесом. У свою чергу випускники оцінювали, наскільки вони задоволені якістю отриманих знань і навичок, а також розповіли, як допомагали їм ВНЗ в пошуку місця роботи.

Кожна отримана відповідь множилася на відповідний коефіцієнт (0,31 для роботодавців, 0,3 для експертів і 0,1 для

випускників). Підсумовавши всі результати, КМІС і визначив кращий вуз України за підсумками 2011 року.

ХТО В ЛІДЕРАХ

У загальному рейтингу було оцінено 234 вищих навчальних заклади III–IV рівнів акредитації. Перше місце в рейтингу зберіг за собою переможець минулого року – Національний технічний університет "Київський політехнічний інститут", який набрав найбільшу кількість балів – 87.

Примітно, що КПІ став єдиним університетом в Україні, що отримав максимальні 100 балів за критеріями співпраці з бізнесом та оцінки роботодавцями якості освіти.

У трійці кращих вузів у порівнянні з минулим роком не відбулося жодних змін. На другому місці розмістився Київський національний університет імені Тараса Шевченка, який незмінно (на 6 балів) відстає від лідера рейтингування – КПІ. Третє місце посів Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана (53 бали).

У п'ятірці кращих змін також несуттєві. Національний університет "Львівська політехніка" опустився з 4-ї позиції на 5-у, поступившись місцем Національному університету "Києво-Могилянська акаде-

мія" (НаУКМА) – 46 балів – та Київському національному університету будівництва і архітектури (45 балів). Таким чином наш КНУБА піднявся на 1 ступінь вгору і ділить 4-ту позицію разом з НаУКМА. Донецький національний технічний університет зберіг за собою позицію на 5-му місці.

По п'яти профільних напрямків підготовки в 2011 році найкращі економічних фахівців в Україні готують у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка. Найкращі юристи проходять навчання у Харківській національній юридичній академії імені Ярослава Мудрого. Національний університет "КПІ" готує найкращих інженерно-технічних та IT-фахівців. Найбільш кваліфіковані кадри у сфері архітектури та будівництва отримують диплом Київського національного університету будівництва і архітектури.

Таким чином напередодні вступної кампанії абітурієнти і їх батьки отримали практичний посібник з вибору вузу. А для абітурієнта важливо знати, в яких саме напрямках підготовки фахівців сильний той або інший вуз. А для навчальних закладів цей рейтинг дає можливість поглянути на себе очима ринку праці, побачити і зрозуміти свої сильні і слабкі сторони.

За матеріалами газети "Діло"

Ми так думаємо...

**ДЛЯ НЕЇ МИ НЕ ПРОСТО
МІНЛИВИЙ ПОТІК
СТУДЕНТІВ...**

Іде: студенти сприймають викладачів як старших колег, а до формальних відносин додаються чисто людські, створюється сприятлива для студента атмосфера, в якій він відчуває себе більш впевнено.

Часто у вузах існує думка, що між викладачем і студентом повинна бути межа, дистанція... Її тримають перш за все самі викладачі, не допускаючи студентів на свою "особисту територію". Однією з причин цього є, що старші люди думають: якщо вони почнуть ставитися до студентів, як до рівних, то авторитет викладача впаде і в очач молодих викладач втрачатимуть свій статус.

Але якщо студенти діляться з викладачами своїми проблемами, обговорюють сміливі нові теорії, то такі відносини не тільки розкріпають студентів, а й дають їм потужний поштовх до творчих пошуків. Ні про яке панібратство мови не йде: студенти сприймають викладачів як старших колег, а до формальних відносин додаються чисто людські, створюється сприятлива для студента атмосфера, в якій він відчуває себе більш впевнено.

Сьогодні А + Б пропонує читачам познайомитися з думкою студентів саме про такого наставника, заступника декана будівельного факультету з виховної роботи, доцента кафедри організації та управління будівництвом, кандидата технічних наук **Нонну Іванівну Нікогосян**.

"У нашому університеті є люди, які, безперечно, знаходяться на своєму місці й виконують величезну роботу, що робить їх незамінними працівниками.

Нонна Іванівна надзвичайно цікава особистість, відкрита, життєрадісна, здатна широко пережити й радіти за своїх студентів і співробітників, в усьому допомагати їм, йти назустріч.

У чому її особливий підхід до студентів? – запитаєте ви. Завжди в гарному настрої, зі щирою посмішкою на обличчі вона наповнює навчальний процес своєю невичерпною енергією. Саме ця риса виділяє її з поміж інших викладачів. Нонна Іванівна бере активну участь у житті будівельного факультету, співпрацює з радою студентського самоврядування, завжди бажана особа на зібраннях, є учасником серії концертів університету "Прокинься і співай".

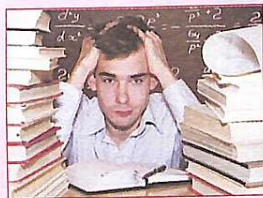
Заступник декана часто спілкується із студентами, говорячи з ними на різноманітні теми. Таким чином вона вирішує відразу кілька завдань – ближче пізнає студентів і знайомиться з їх

проблемами, зацікавлює в подальшому навчанні і просто по-людськи розташовує до себе. Їй не байдуже, що про неї думають студенти, педагог прагне привернути їхню увагу до занять, творчості. І дружні відносини з молоддю цьому не перешкода. Одним словом, головне, не ставити себе на недосяжну висоту і завжди бути відкритим для дружнього спілкування з студентами, аспірантами, співробітниками. І в цьому Нонна Іванівна Нікогосян – взірцевий приклад. Для неї ми не просто мінливий потік студентів, а дещо більше... Так думаємо не лише ми, а всі, хто допомагає в підготовці матеріалу для "А+Б".

1 квітня 2011 року виповнився рік Нонна Іванівна стала заступником декана з виховної роботи факультету. Деканат і рада студентського самоврядування вдячна наставнику за співпрацю та щиро бажає їй міцного здоров'я, невичерпного джерела енергії, творчих успіхів і нових звершень".

Дар'я Багнава,
голова ради студентського самоврядування будівельного факультету
Ольга Спусканюк,
студентка МО-41

КУДИ ПІТИ ВЧИТИСЯ? Спроба аналізу

Вже четвертий рік поспіль відповідає на запитання "Куди вступати?" український абітурієнт допомагає рейтинг вузів "Компас", з яким "А+Б" сьогодні знайомить читачів.

На кого поступати, адже від цього кроку багато в чому залежить майбутня кар'єра. Ми даємо витяги з газети "Сьогодні", де аналізуються, наскільки через 5 років будуть затребувані спеціальності: IT, юристи, економісти, маркетологи і, звичайно ж, будівельники й архітектори. Допомогають газеті ректори КПІ та Львівської Політехніки, заступник директора Департаменту вищої освіти МОН, HR-директор професійного порталу rabota.ua та ін.

У НИХ БЕЗМАРНЕ МАЙБУТНЄ

"У "айтішників" проблем з роботою не було, немає й не буде через 5 років", – хором стверджують експерти. Все більше організацій приділяють увагу автоматизації своєї діяльності, процес буде набирати обертів. Цьому ще сприятиме інтерес до наших фахівців з боку іноземних роботодавців.

**МАРКЕТОЛОГИ:
ДОВЕДЕТЬСЯ ДОУЧУВАТИСЯ**

У період кризи попит на них впаав у три рази і всю першу половину 2010-го року залишався низьким (за даними JOB-ukr.net, на 4 вакансії претендувало 10 JOB-ukr.net). Але з літа 2010-го, ситуація покращилася. Компанії знову почали вкладати гроші в хороші маркетингові стратегії, а потім попит на маркетологів стрімко зріс. Експерти прогнозують: стабільний попит на маркетологів буде і через 5 років – з'являтимуться нові компанії, для яких потрібні будуть маркетингові стратегії. Однак, наш вуз не готує професіона-

лів такого роду. Роботодавці скаржаться на низьку якість підготовки маркетологів в цілому. Тому величезна перевага буде у абітурієнтах з іноземною "корочкою", де освіта йде в ногу з часом.

**ЕКОНОМІСТИ:
ПОТРІБНО ВЧИТИ СХІДНУ МОВУ**

Економістів, як і юристів, на ринку праці багато, а в період кризи попит на них впаав. Однак, прогнози оптимістичні: економісти мають шанси на пристойне працевлаштування вже на старті кар'єри, попит на спеціальність буде стабільним. Але зараз однією економічною "корочкою", недостатньо. Тому абітурієнтам-економістам пропонується вчити невеличку надбудову до освіти: англійську мову. Англійська – зрозуміло само собою. Важливо вивчити другу мову. Ринок виробництва товарів і послуг зміщується на схід, тому має сенс вивчити якусь східну мову. Тоді через 5 років не буде проблем з працевлаштуванням.

**ЮРИСТИ: БУДУТЬ ЗАТРЕБУВАНІ
ВУЗЬКІ ФАХІВЦІ**

Майбутнє їх через 5 років невідомо. Грамотні юристи потрібні в кожній компанії, але є досить ризиків у майбутньому для молодих фахівців. Юристів стали випускати непрофільні вузи: через надлишок кадрів попит на них дуже низький, кандидатів у 4 рази більше, ніж вакансій. Через це посилилася (і буде посилюватися) конкуренція. Недосвідчене молодому "спецу" буде складно "увійти" в ринок. Державне фінансування на юридичні спеціальності планується скоротити на 10-15%. Тим, хто захочеться вступати на юриста, потрібно отримувати диплом бакалавра тільки в профільному вузі, а в магістратурі вивчати вузьку спеціалізацію. Є сенс доучуватися за кордоном, де спеціалізоване навчання – на дуже хорошому рівні.

Аграрії. Сільське господарство, на думку експертів, – галузь, яка, буде розвиватися в Україні. Ось тільки для її розвитку не вистачає висококваліфікованих

фахівців, які розбиралися б у нових технологіях. Залишилися одні пенсіонери. Тому випускники-аграрії будуть 100% затребувані через 5 років.

Архітектори. Буде розширюватися інфраструктура міста – будуть будуватися мости, дороги, розв'язки, будинки та інші споруди – тому відповідні фахівці будуть в ціні.

Інженери. З розвитком вітчизняної промисловості (у різних сферах) – буде рости і попит на інженерні спеціальності. Потрібні сучасні фахівці, які вміють працювати з новими автоматизованими і комп'ютеризованими технологіями. Їм і зараз добре платять. Крім того, деякі компанії ще в 2008-му створювали так звані внутрішні університети: брали випускників і навчали їх "під себе". Ця практика не припинилася.

Менеджери з якості та екології. У майбутньому буде попит на менеджерів з якості та екології: якщо харчова (чи інша) компанія експортує свою продукцію за кордон, то вона працює з урахуванням міжнародних стандартів, і в неї по-

вина бути служба якості та екологічної безпеки. Зараз таких фахівців немає, і через 5 років буде їх дефіцит.

Що особливо парадоксально – це те, що в Україні знову потрібні вчені. Пов'язано це з поступовим підйомом у сфері наукових досліджень, високими нанотехнологіями. Безліч міжнародних компаній, що працюють в Україні, підтримують цей напрям і мають певні дослідницькі структури, тому хіміки та фізики знову знайдуть шанс отримати перспективну роботу.

Український бізнес – а він все-таки ще молодий і недосвідчений – після кризи став обережним і далекогляднішим. Він більше не орієнтується на "корочку" з медіою спеціальністю, а вимагає виконання цілком конкретних завдань. Так що про навчання "для галочки" нинішнім майбутнім студентам бажано забути ще до вступу: гризти граніт науки потрібно з зав'язаними, іншає шансів отримати хорошу роботу просто не буде.

За матеріалами "Сьогодні" підготував
Сергій Гнатенко, студент І курсу

День народження

49-РІЧЧЮ "А+Б" ПРИСВЯЧЕНО

7 травня 2011 року нашій газеті виповнилося 49. Саме стільки літ тому вийшло у світ перше число тижневика "За будівельні кадри" (нині "Архітектура і Будівництво"). І хоча за ці десятиліття змінилися в Україні й КНУБА влада, а в тижневика вигляд і обсяг, періодичність, статус і зміст – усе це – історія нашого видання.

Редакція визнає цю майже ювілейну дату як свято колективу викладачів і студентів Київського національного університету будівництва і архітектури різних поколінь – засновників, видавців, працівників, дописувачів, читачів і шанувальників газети. Тому запрошуємо активно долучитися до редакційного колективу "А+Б", який для багатьох нас, читачів, студентів став маленькою родиною, райським куточком великого материка журналістики.

Завдяки надзвичайним зусиллям і професійності редактора "А+Б" Ірини Іванівни Герашенкової, газета за змістом і, особливо, художнім оформленням набула свого оригінального, неповторного стилю. Кожна публікація – різнобачна та актуальна.

Нашу студентську газету з її 49-річною історією я б охрестила "острівцем свободи і пізнання". Не завжди можеш чи просто зумієш уголос сказати те, про що думаєш, а от на папір якось ти думки та переживання лягають легше та ширше. І взагалі сам процес праці зі Словом – це якість одкровення, яке передається через таємничий зв'язок читачеві, про якого ти завжди думаєш, про розширення чийого світогляду піклуєшся. Власне саме тоді до тебе приходять якісь надзвичайно велика відповідальність за тих людей, які тобі довіряють, за написані тобою слова. Тож дякую тобі, дорога "А+Б"!

Катерина Гречин,
випускниця, студентка газети
2005–2009 рр.

ЯКУ МІСІЮ ВИКОНУЄ
"АРХІТЕКТУРА І БУДІВНИЦТВО"?

Ми попросили читачів нашої студентської газети відповісти на питання: Чи можна уявити КНУБА без "Архітектури і Будівництва"? Що хотілося б чи навпаки бачити в газеті університету?

Ю. Четверіков,
доцент кафедри Економіки будівництва КНУБА:

Уявити неможливо. З газети отримують інформацію щодо подій в Університеті, багато інформації стосовно співробітників, їх діяльності, здібностей і захоплень. Дуже гарні фотознімки.

Прийнятно згадати, що я маю відношення до бренду "А+В". 1991 року, ми з проректором Миколою Федоровичем Лисичком замислили, як надати нашій газеті новий імпульс, змінивши дещо нудну назву "За будівельні кадри". Внаслідок брейтстормінгу народилася аббревіатура "А+В".

Що побажати газеті? Я би дуже бажав бачити корисні матеріали гурму щодо взаємодій наших партнерів – викладачів – студентів. Готовий сприяти та вести.

Наталка Баран,
студентка, випускниця КНУБА:

Абсолютно неможливо уявити університет без нашої "А+В". Тут, у плечах Ірини Іванівни Герашенкової, редактора газети, шороку набувають перший журналістський досвід студенти і випускники факультетів КНУБА – громадські кореспонденти (студенти), шліфують художнє слово молоді поети.

Після одних розумних і талановитих приходять інші розумні й талановиті, а за ними – ще і ще... Цікаво, що Ірина Іванівна пам'ятає кож-

ного, хто дописував у нашій газеті, вона продовжує спілкуватися з усіма ними й після закінчення університету. Розповідає нам, як вони росли, виросли, вигострювали пера, закохувалися, одружувалися, народжували дітей, але не забували свою першу газету в Альма-матер.

Сьогодні студенти, просто читачі – викладачі й співробітники, студенти – це команда однодумців, які добре знають й дуже люблять один одного. А всі разом ми любимо наших читачів, бо ж працюємо для них!

Хотілося б, щоб побільше студентів приходило б до "А+В", не лінувалися писати. Це єдине місце в універсі, де можна навчитися писати...

Ю. М. Тесля,
професор кафедри Управління проектами:

Газета – елемент формування у читачів потрібного відношення до нашої професії, до нашого університету, до студентського життя, до проблем і потреб наших викладачів. Не буде газети, і не буде одного з важливих елементів формування кращого майбутнього нашого суспільства.

Розповідаючи про історію розвитку КНУБА, його працівників, випускників газета показує, куди потрібно рухатися, як потрібно розвиватися, як можна досягти своєї мети і що для цього потрібно зробити. Треба створювати позитив в суспільстві, а не розповідати (як багато з наших телеканалів) про жахи і недоліки в житті. Треба вчити на гарних прикладах. Саме цю місію і виконує наша газета. Хочеться побажати їй успіхів в цьому!

Тарас Тараненко,
студент, студент 5 курсу:

Зрозуміло, що студенту без "А+В" неможливо. Я, наприклад, люблю експери-

День журналіста

ментувати, й тепер умію написати допис у газету з будь-якої тематики. Нині я залюбовлений, що мене називають, як кажуть у журналістиці, студентським кореспондентом або коротко студентом, і я ані хвилини не жалкую, що зробив цей вибір. Він мені завжди згодиться! Надзвичайно захоплює мене спілкування зі студентами для написання якогось матеріалу, я часто роблю опитування нашої студентської молоді – всі це спочатку фіксуючи на папері. Побажання для студентів: приходьте до газети – не пожалкуєте!

В. Михайленко,
професор кафедри надрисної геометрії,
інженерної та машинної графіки:

Неможливо, щоб КНУБА був без "А+В". Газета у вищому навчальному закладі є важливим інформаційним і виховним фактором. Випускник КНУБА повинен бути не лише висококваліфікованим спеціалістом, але й інтелігентною, культурною людиною з гарним смаком, патріотом України і тут роль газети важко переоцінити.

В газеті хотілося б бачити ще більше матеріалів, спрямованих на виховання у студента любові до праці й знань, формування смаку до гарної літератури та музичного мистецтва, стремління до самовдосконалення. На превеликий жаль, зараз покладається в цьому сенсі на радіо, телебачення, газети не завжди можливо. Це саме стосується і виховання підрастаючого покоління, аби воно зберігло та розвело багатотисячолі національні традиції.

Підготував Олекса Стаднюк,
студент III курсу КНУБА

Наукова діяльність

НА ЗДОБУТТЯ ДЕРЖАВНОЇ
ПРЕМІЇ УКРАЇНИ В ГАЛУЗІ
НАУКИ І ТЕХНІКИ 2011 РОКУ

Традиційно КНУБА бере участь в вирішенні нагальних, злободенних проблем в галузі науки і техніки і галузі будівництва, зокрема. Авторський колектив, до складу якого увійшли колишні випускники КНУБА В.К.Черненко, В.О.Дорошенко, В.І.Савенко, Л.Г.Клюс, Б.І.Ткачук, представники ПАТ "КиївЗНДП" В.М.Шахнова, Л.Ф.Черних, НТТУ "КПІ" представники ПАТ "КиївЗНДП" О.І.Ступник, І.М.Сухоросов та ІТФ НАНУ Н.М.Фіалко, ВАТ "ДБК-3" О.І.Ступник, І.М.Сухоросов та роботу "Енергозбереження в будівництві" – від наукових розробок до енергозберігаючих конструкцій і технологій".

Вирішена важлива науково-господарська проблема – зменшення теплових втрат при експлуатації будинків і споруд за рахунок виявлення і дослідження теплотехнічних факторів, які були враховані при проектуванні конструкцій стінових панелей, підлог, стиків, вентиляційних фасадів тощо і впровадженні в будівництво при спорудженні 127 багатопверхових будинків. Отриманий досвід дав змогу проектувальникам і будівельникам перейти на нову вітчизняну технологію проектування і спорудження будинків.

Робота є вагомим внеском у розвиток вітчизняної науки і техніки і відповідає вимогам, що пред'являються до робіт, висунутих на здобуття Державної премії України в галузі науки і техніки.

Справа честі кожного КНУБця підтримати своїх колег в нелегкій конкурентній боротьбі. Сподіваємось на перемогу наших виконавців і зичимо їм успіхів.

А.Я. Барашков, І.І. Назаренко,
Завідувачі кафедрами КНУБА, д.т.н., професори,
лауреати Державної премії в галузі науки і техніки України

Студентська творчість
ЗАГЛЯНУТИ В ОЧІ ...

Студентські роки – це якраз і є період експериментів. А раптом із вас вийде блискучий журналіст, й окрім інженерної спеціальності ви зможете виконувати в житті своє вміння писати! Так газета А+В думає про Діму Погова (ПЦБ-12), добру, творчу людину... Сьогодні – його спостереження за життям...

Сьогодні 13 квітня, чудовий день і середина робочого тижня. Життя студентів вирує, мене зацікавило: чи багато ми знаємо один про одного?

Приблизний зріст, голос, ім'я. Наскільки важливо ця інформація? Дивуюся, в людах, з ким спілкуємося мало не щодня, так багато не помічаємо. Не відмалюємося в очі, повні смутку, не вслухаємося в голос, що тремтить від щастя. Саме через погляд та голос людина передає почуття та емоції душі, у якій буває і сум, і радість.

Спостерегаючи за людьми під час перерви, помітив: всі різні. Деякі просиджують усі перерви у куточку відпочинку, щоб просто потягнутися. Інші щось наполегливо повторюють перед парню. Дехто просто тиньється з кутка в кутку. Що мене найбільше зацікавило, – в нашій великій сім'ї є люди, які почували себе самотніми, нікому непотрібними, якщо й потрібними, то для чьогось користі.

Стежачи за поглядами знайомих людей, помітив у виразі їхніх обличчя тепло і спокій. Навпевно, саме зараз їх все влаштувало та задовольняє. Бачив досить сумні погляди, в яких крилися свої таємниці. Хоча, може і помилюся: на обличчя може бути одне, в душі – інше.

На великих перервах студентів можна назвати "бджолами" за постійний хаотичний рух у різних напрямках: хто хоче вивчити реферат і намагаться заховатися в кутку; хто біжить, щоб потрапити до ідеальних перших, інші дописують розраховану роботу... Є й такі, хто просто сидить в аудиторії з телефоном чи ноутбком в своїх "Контактах", віддаючи перевагу саме такому спілкуванню. На жаль, більшість частини людей все просто "по-барабану" де вони є, що тут роблять, хто їх оточує, кому що болить.

Так проходить майже кожний день, крім суботи та неділі. Завершуючи роздуми я хотів би сказати: не думайте завжди лише про себе! Мабуть, є хтось, хто чекає на допомогу, увагу, добре слово від вас. Будьте уважними один за одного, адже самотніх людей стає все більше...

ЗАЛЕЖНІСТЬ,
В ЯКУ НЕ ВІРІМО...

Вконтакте.ру – відомий всім ресурс, соціальна система. Презентації не потрібне: мало не кожен студент будівельного університету там зареєстрований. Під час реєстрації додаються: "Щоб спілкуватися з друзями". Не минає й двох тижнів, як починається нездорова залежність. Користувач пропадає там годинами, днями.

Так, звичайно, спілкування з людьми, нові знайомства – це добре, але через цей "не шкідливий" сайт губиться відчуття реальності, ми отримуємо ще й багато хвороб, і не лише пов'язаних з грошима, що це жартує самі – що жартує бездушне, але гарне зображення букету квітів на еквівалент 5 гривень – 13 гривень, чи купити одну реальну, гарну квітку для дівчини? Звичайно, кому не шкода грошей і не знає ім'я цін, ніколи їх не заробляв, тому все одно, може собі дозволити все на батьківські гроші, а сенс?

Багато українців у курсі інциденту з рейтингом Вконтакте: юнак 16 років відправляє смс-повідомлення за гроші на сайті з службового телефону матері – кожного ввечеря близько 100 смс! Він згадує: "Я не знав, скільки стоїть смс, когда увидел, что одно смс – 16 грн. и счёт на сумму 74 000 грн. я прибалдел". Тепер матері, яка, до речі, виховує сина самотужки, доведеться працювати безкоштовно протягом 5 років, щоб сплатити борг.

Ця історія – не поодинокий випадок таких жертв, їх Вконтакте – тисячі. Зомбованість від Вконтакте має трагічні наслідки: в країні стоїть заводий через те, що 2 мільйони користувачів зараз в он-лайн. В Інтернеті багато анекдотів з цього приводу, і люди сміються, але дійсність з правди... Нещодавно бачив вислів "Павел Дуров краде у нас дітишок". Так вважає багато людей, але тут не його вина, винуваті – ми.

Впевнений, хто прочитає статтю, погодиться з мною, перегорне сторінку і забуде про це, або собі впевнено скаже: "В мене немає залежності від Вконтакте, хай інші борються з нею, в мене все добре", вмикаючи комп'ютер, і заходячи на сайт Вконтакте.ру, щоб відповісти на повідомлення. Впевнено може сказати, що 90% тих, користувачів Вконтакте – залежних, але не хочуть цього визнавати.

Тому давайте наближимося до реальності й приділимо більше часу рідним і близьким, і не в он-лайн, а в житті. Вони чекають на Вас...

Дмитро Попов, студент ПЦБ-12

ЗАПИСКИ СВДКА: ПРО ЩО СПІВАЄ КНУБА

В актовій залі університету – IV тур із серії концертів "Прокінься і співай". На відміну від попередніх, він динамічніший та жвавіший. Участь беруть постійні команди цієї серії концертів.

Тема концерту – саундтреки до мультфільмів та дитячих картин. Були представлені цікаві номери, які мали хоча й не шалений успіх, але залишили після себе неогане враження. Серед них команда "Смерекки" з піснею "Бяки буйки" та її атмосферою веселого балагану, який добре вкладався в тональність концертної теми; виступ гурту "Алексіра" (пісня "Пластична ворона") запам'ятався, насамперед, добре підібраними костюмами, втім деякий різнобій у діях

виконавців дещо змалали загальну картину... Досить цікавим і вдалим було виконання гуртом "Романтики" пісні "I'm a believer", однак сама пісня не в'язалася з темою вчора. Виграшною позицією ще однієї команди "З пивом котити" – було органічне поєднання яскравих костюмів, неогане вокалу з сміливим і неординарним виконанням в тканину фольклору окремих сучасних мотивів (пісня "Частушки Бабок – Ежик").

Не обійшлося на концерті, на жаль, і без невдалих виступів. Наприклад, виступ гурту "No comments" (пісня "Ми к вам приехали на час"). На цю пісню можна було зробити феєричне шоу, однак виконавці обмежилися незначною констатацією тексту. Дещо краще виглядали "Все по фен-шую" (комічна пісня "Я хочу руху"). Хотілося б бачити кращий виступ гурту "Трікс" (пісня "Крылатые качели"), в якому не вистачило динаміки, і хоч білі голуби стали знахідкою команди, але ситуація не поліпшилася...

Таким чином головним недоліком більшості виступів стала відсутність структурованого сюжету, який складається, як відомо, із зав'язки, розвитку теми, кульмінації та фіналу. Однак, нічого такого не було помічено ні в кого з учасників, окрім гурту "Крила ангелу" з будівельного факультету. У пісні "Оставшая, мальчик, с нами" показано все: і тонкий гумор, і профе-

сійно структуровану історію, і сильний вокал та яскраву хореографію, а також авторську майстерність та вміння розмовляти з публікою. Номер став окрасою програми і приграв до душі не лише відданим улюбленикам будфаку. Це й не дивно, адже основні виконавці (к.т.н., доцент Н.І.Нікогосян, к.е.н., асистент С.В.Владимірова, аспірантка Л.Мельник, студенти: М.А.Андрухів, Д.Гадайчук, А.Коржова, Д.Овчаренко, Є.Селівеєров, тощо) мають значний досвід сценічного життя та неабиякий природний талант у сфері художнього мистецтва.

Хочеться також відзначити і чудове виконання дуетом Д.Гадайчук – А.Коржова пісні "Мой друг" та непереврену гру на гітарі першокурсника МО М.Портяного у складі збірної групи. На жаль, я якось причини не довелось глядачам почути не менш вишуканий виступ "будфаківської" Лари Фабіан" (Анна Насонова з МО-11).

Якщо підвести загальні підсумки, то концерт можна вважати таким, що відбувся. У черговий раз доводиться констатувати вичерпну роль в цьому будівельницькій і подякувати нашому режисеру Марічці Андрухів (МО-53), хореографу Снежані В'ячеславівні Владимировій (кафедра економіки будівництва), звукорежисерам Стасу Гринкевичу (ПЦБ-23) та Денису Овчаренку (ПЦБ-32) та всім, хто долучився до цієї справи. Так тримати, будівельний!

Ю.Тимофеев,

Голова служби волонтерства КНУБА, куратор РСС будфаку, доцент кафедри ОУБ

Р.С. На мою думку, виступи були: у кого більш вдалі, в кого менш... Загалом – чогось кардинального більшість команд показати не зуміли.

Команда будівельного під час IV туру концерту "Прокінься і співай"

Круглий стіл

ПРАВДУ ПРО ВІЙНУ РОЗПОВІЛИ ВЕТЕРАНИ

Студенти Київського національного університету будівництва і архітектури 17 травня зустрічали гостей. До них завітали члени Організації ветеранів України. Відбулася зустріч за "круглим столом" фронтовиків і молодого покоління під егідою Всеукраїнської акції "Тих днів не змовкне слава".

В актовому залі ми зустрілися з ветеранами війни, учасниками бойових дій, на грудях яких майорили майже всі 9 орденів, заснованих під час Великої Вітчизняної війни 1942-1943 років. Це ордени "Вітчизняної війни", Суворова, якими нагороджували командирів за видатні заслуги в успішному керівництві бойовими операціями; Богдана Хмельницького – нагороджувалися офіцери, солдати, матроси, партизани, які відзначилися в боях за визволення радянської землі від німецько-фашистських загарбників. Студенти КНУБА побачили ветеранів, нагороджених вищим військовим орденом, заснованим 1943 року – "Перемога", який отримували особи вищого командного складу Радянської Армії за успішне проведення бойових операцій в масштабі одного чи кількох фронтів в результаті яких корінним чином змінювалась обстановка на користь Радянської Армії. Орден Слави також прикрашав груди колишніх рядових і сержантів Радянської армії, а в авіації і офіцерів в званні молодшого лейтенанта, які показали в боях за батьківщину подвиги хоробрості, мужності, безстрашності. Майоріли їм орден "Червоної Зірки" та медалі "За перемогу над Японією", "За безгосданну службу Батьківщині" та ін. Перелічувати бойові нагороди можна ще довго... майже всі гості несли на собі кіностаж.

До студентів завітали учасники бойових дій: Р.В. Рижкова, колишня партизанка-розвідниця, нині – Голова Комісії по роботі з молоддю Ради Організації ветеранів України, Ю.Г. Короткий, інвалід війни, контр-адмірал, нині – заступник голови Комітету ветеранів війни Організації ветеранів України; Ю.В. Шиловцев, гвардії полковник у відставці, доктор наук, Голова центру захисту правди історії, учасника бойових дій у роки Великої Вітчизняної війни; В. С. Ключі, колишній моряк-підводник, нині – доктор аграрних наук; Т. Д. Шевченко, інвалід війни, полковник у відставці, нині – заступник голови Київської міської організації ветеранів; В. Ф. Римар, колишній партизан, ветеран війни; В. К. Пастухов, полковник у відставці, нині – Голова Ради ветеранів НАУ... Одним словом, ми зустрічали понад 25 гостей-фронтовиків.

Викладачі, співробітники університету, хто брав участь в таких заходах ще 20 років тому, були дуже стурбовані широтою та міццю сценарію зустрічі.

У своєму приватному народний депутат України, Голова організації ветеранів України П.С.Цибенко сказав: "Сьогодні, в залі перед вами жива історія – фронтовики, наймолодшому з яких 84 роки! Ви почуєте живе слово..."

Історія України – не лише хроніка творення держави і боротьби за її існування, а й мільйоннолітній некропіль, де спочивають вічним сном сини і доньки нашого народу, які заради Батьківщини віддали найдорожче – своє життя. Якіби ці люди не зламали хребет фашизму, то ми б з вами не жили зараз в цій країні.

За роки окупації в Україні було вбито й замучено 4 мільйони цивільного населення і понад 1,3 мільйонів військовополонених. Під час окупації з України примусово вивезено більше 2 мільйонів громадян на роботу до Німеччини. Концентраційні табори, владовані нацистами, по всій Європі (в Україні їх було 230) перетворилися на страхотливі "фабрики смерті". В Україні фашистські окупанти зруйнували і спалили 714 міст і селищ, понад 28 тис. сіл та 2 млн. будівель... Наш громадянський обов'язок – увічнити пам'ять усіх полеглих, зберегти всі меморіали та воєно-історичні реліквії..."

На зустрічі студенти, викладачі, співробітники університету переглянули документальний фільм "22 червня 1941". Його приніс В.О.Кудін – доктор філософських наук, професор Університету ім. Т.Шевченка, генерал-майор у відставці. У фільмі показані оригінальні кінофотодокументи під час підписання Мюнхенської угоди – Укладення пакту Молотова-Ріббентропа в Москві. Кінохроніка показує: 23 серпня 1939 рік – приїзд до Москви міністра іноземних справ Німеччини Ріббентропа. 1939 рік – вторгнення Німеччини на територію Польщі. 22 червня 1941 рік – солдати стріляють в мирних жителів, палаюче село, убиті жінки і діти... І нарешті – розбиті німецькі гармати, іде колона полонених німців...

Отягнувши актовий зал під час демонстрації кінодокументалістики, можна було зрозуміти, як молоді сприймає такі заходи. Дехто дрімає, розмовляє, але більша частина глядачів зосереджені, дивляться з інтересом, переживаючи трагедію, яка сталася з рідною країною. До речі, проф. Кудін розповідав мені, що їздив на запрошення університетів Техасу, Міннесоти, Пенсільванії, де в лекціях перед студентами розповідав "Правду про війну СРСР проти Гітлера". Після цього американські студенти попросили професора ще прочитати їм курс "Історії культури".

Фронтові пісні та власні вірші повернули колишніх солдатів у часи їх молодості. Перед учасниками бойових дій виступили доцент архітектурного факультету С.В.Сьомка, випускник цього ж факультету Сергій Головач, студентка ПУБ Ольга Савиленко. Переможець конкурсу пісень на тему афганської війни, член клубу СТИХІЯ Олександр Бернацький заспівав власні пісні "Мужики" та "Тюльпани афганської війни", за що зал віддячив йому палкими аплодисментами.

На сцені професор Ю.В. Шиловцев, гвардії полковник у відставці, доктор наук. "Ми, ветерани, часто згадуємо війну. Ми не допустимо, щоб фальсифікували її історію. Скільки безневинних людей зазнали нечужаних тортур, знущань та принижень в численних концтаборах, тюрмах, на примусових роботах та пересильних пунктах! Тому, особливо вам, молоді, треба знати правду, як вистояв наш народ..."

Далі виступили академік Академії аграрних наук В.С.Ключі, колишній партизан, капітан I рангу В.Ф.Римар, інвалід війни, контр-адмірал Ю.Г. Короткий, Ю.Й.Вільцов, Голова київської обласної організації "Нашадки Перемоги".

Ветерани змогли передати студентам духовну силу захисників, їх любов, віру в перемогу, готовність віддати життя за свою Батьківщину. Розповідали про героїв, які загинули, обороняючи та визволяючи нашу державу і народ.

Вшануванням мужності і героїзму українського народу на фронтах Великої Вітчизняної були пронизані пісні, які виконували студенти: дует Д.Гадайчук – А.Коржова, І.Котлярова, А.Насонова, М.Андрухів...

На закінчення зустрічі випускник будівельного факультету Руслан Мельник та п'ятикурсниця Марічка Андрухів разом з гостями заспівали пісню "День Перемоги".

І. Герашенкова

P.S. Нещодавно в Верховній Раді України зареєстрували проєкт Постанови Верховної Ради України: "Про проголошення в Україні 2011 року Рокком пам'яті загиблих у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 років". Згідно нього 22 червня 2011 року Український народ спільно з народами – побратимами та світовим співтовариством відзначитиме найтрагічнішу дату в історії людства – 70 років від початку Великої Вітчизняної війни 1941–1945 років.

Фото І. Горбасенко

Фото І. Горбасенко

Спорт

ВІДКРИТИЙ ЧЕМПІОНАТ КНУБА
З МІНІ-ФУТБОЛУ СЕРЕД ЖІНОК

Хоча багато хто скептично ставиться до жіночого футболу, цей вид спорту стрімко набирає популярності серед жінок. На сьогодні у світі налічується близько 25 млн. жінок, які займаються футболом. Офіційно проводяться чемпіонати світу та Європи, існує жіноча Ліга чемпіонів. Жіночий футбол визнали у всіх розвинутих державах. Матчі прекрасної половини людства з кожним роком збирають усе більше і більше глядачів.

Жіночий футбол набирає популярності також і у ВНЗ. Жіноча команда КНУБА "Зодчий" була створена 2002 року. Здавалося б, технічний заклад, а дівчата встигають гарно вчитися, заробляти гроші та приділяти увагу сім'ї та дітям. Один гравець нашої команди, Альона Борисевич (ПНК-31) має сім'ю, де синові два роки. Ще три гравці команди вже випускники, але продовжують грати в команді – Майя Фам, Оля Тямчик з факультету СТФ, Томара Модебадзе (ФАІТ, спеціальність ПСТ). Дівчата нашої команди віризуються цілеспрямованістю, працездатністю, наполегливістю та кмітливістю.

Дівчата наші показують гарний рівень гри у футбол. Техніко-тактичні знання дозволяють проводити цікаві матчі, з високою щільністю та гарним рівнем володіння м'ячем.

15-16 квітня 2011 року вперше було проведено відкритий чемпіонат КНУБА з міні-футболу серед жінок. Попередньо було заявлено 8 команд, однак участь взяли 4 команди. Відома команда України "Белчанка-НПУ" – Національний педагогічний університет, "Александрія", "NRG".

Команда КНУБА з жіночого футболу

Наші дівчата показали гарний рівень гри, здобули перший свій кубок за історію існування команди, одержали досвід та задоволення. Мені приємно, що цей вид спорту подобається дівчатам, і я зроблю все для того, щоб стати найкращою командою серед команд міста Києва.

Саїда Гасанова,
тренер кафедри фізичної
культури і спорту

ВІТАЄМО КОМАНДУ ДІВЧАТ
З ТАНЦЮВАЛЬНОЇ АЕРОБІКИ!

Чотирнадцятий відкритий Чемпіонат з танцювальної аеробіки "Зіркі аеробіки за життя!" відбувся наприкінці квітня в Києві. Він був проведений в рамках акції громадської солідарності "Дитина має право на життя", спрямованої на допомогу дітям, хворим на рак, яка проходила з 4 лютого (Всесвітній день боротьби проти раку) по 1 червня (Всесвітній день захисту дітей). Ініціатором акції став Міжнародний благодійний фонд "Набат", який протягом десяти років здійснює програми оздоровлення і соціальної реабілітації онкологічно хворих дітей, дітей-сиріт і дітей з малозабезпечених сімей з різних регіонів України. Під опікою МБФ "Набат" на чолі з його президентом О.Мотузенко знаходяться понад 2 тис. дітей, з яких 300 щорік оздоровлюються за кордоном.

Хочеться привітати збірну команду КНУБА з танцювальної аеробіки, яка 27 квітня 2011 року посіла II місце серед ВНЗ. Хочеться назвати і почесне журі змагань: Денис Селантьєв, олімпійський срібний призер, чемпіон світу та Європи, чотириразовий володар Кубка світу з плавання, Клепач Сергій Валер'явич, чемпіон світу з фітнесу, віце-чемпіон світу з класичного бодібілдингу...

Наскільки танцювальна аеробіка приваблива, емоційна, наскільки несе в собі величезний заряд енергії можна зрозуміти, побачивши учасниць збірної команди нашого закладу. Серед них всім студенткам архітектурного факультету: Роза Алексанян, Наталя Ганжа, Іванна Гриценко, Дар'я Добровенко, Євгенія Ельчанінова, Марина Мешкова, Анастасія Панченко, Олена Прокопенко; Дар'я Пичкальова і Євгенія Цюрупа з будівельного факультету, Софія Свіцова з санітехнічного факультету та Ірина Додор з ТБКВМ. Хореограф команди – студентка архітектурного М.Галігузова. Своїми успіхами та перемогами, невеликими спектаклями,

Збірна КНУБА з танцювальної аеробіки з викладачем А.А.Бабинцев

Перемогою дівчата задоволені!

містечком подати себе команда зобов'язана старшому викладачеві Анелі Августовні Бабинцев. Так тримати!

Т.Маковець, студжор газети

ПЛАВАННЯ

Ката Іванова (ОДПМ-11)

У рамках X-ї універсиади Києва команда КНУБА з естафетного плавання зайняла I місце.

У склад команди увійшли спортсмени: Кирил Ткач (ПЦБ-32), Сергій Мельник (МО-31), Рита Восканян (ВВ-31) і Катя Іванова (ОДПМ-11). Вітаємо переможців. Так тримати!

С.Пех, тренер-викладач

З ПОДВІЙНИМ ЮВІЛЕЄМ
І ПОЧЕСНОЮ НАГОРОДОЮ!

Перемоги у Великій Вітчизняній війні.

На урочисту презентацію видання, яка відбулася 17 травня у Будинку вчителя, разом з видатними діячами України у сфері політики, науки і освіти був запрошений і співоробітник університету, член-кореспондент Інженерної академії України, професор кафедри міського будівництва Євген Олександрович Рейцен, де йому було вручено Диплом Ювіляру України за нагоди 75-річчя за підписами Президента Національної Академії наук Бориса Патона, Голови правління Українського Фонду культури Бориса Олійника і Президента Українського видавничого консорціуму Вадима Бологи.

У квітні 2011 року вийшов з друку п'ятий випуск Всеукраїнського видання "Ювіляри України. Події та особистості ХХІ століття", присвячений 20-ї річниці незалежності України та 66-ї річниці з дня

У виданні вміщено статтю про досягнення Є.О. Рейцена і фото за шахівницею, зроблене 2009 року у приміщенні Верховної Ради України під час проведення традиційних змагань "Парламентська партія".

До речі, 12 квітня 2011 року, коли відзначалося 50-річчя з дня польоту першої людини у Космос – Юрія Гагаріна, професор Рейцен відзначав 50-річчя з дня публікації у газеті "Київська правда" першої шахової композиції.

З того часу він пройшов шлях від асистента кафедри міського будівництва до професора кафедри, опублікував понад 300 науково-методичних праць; 2009 року за вагомий внесок у розвиток транспортних систем міст його було нагороджено Міжнародною медаллю ім. С.О. Полкава – видатного транспортного СРСР.

На царні шахової композиції Є.О. Рейцену, першому в Києві, присвоєно високе звання гросмейстера і заслуженого майстра спорту України з шахової композиції, звання національного і міжнародного арбітра. Протягом 1996 – 2010 рр. був Президентом комісії ФШУ з шахової композиції, представником України у Постійній комісії ФІДЕ. Дівч у складі збірної команди України ставав срібним призером чемпіонатів світу з шахової композиції. Як старший тренер, привів збірну команду України з розв'язування композицій до бронзових нагород на чемпіонаті світу у 1998 р. За поданням Є. Рейцена, Міжнародний конгрес з шахової композиції у 2007 р. (Греція) одностайно прийняв рішення про святкування 4-го січня Міжнародного дня шахової композиції. Бажаємо подальших творчих успіхів на благо України!

Т.Козлюк, студентка КНУБА

ЛЕГКОАТЛЕТИЧНИЙ КРОС

Наприкінці квітня у Гдропарку відбулися змагання з легкоатлетичного кросу, присвячені пам'яті легендарного легкоатлета Віктора Кудинського, рекордсмена світу зі стійп-чеза (з англ. steeplechase, або стрибки з перешкодами – це один з найбільш видовищних видів кінно-спортивних змагань, що вимагає від коня неймовірної сили, жвавості і витривалості – *від ред.*).

Це щорічні змагання, на які з'їжджаються легкоатлети з різних областей України. Команда легкоатлетів КНУБА взяла у них участь. Учасники: Максим Квітченко (ПЦБ-12), Сергій Мірончук (ПЦБ-13), Максим Дорош (ПЦБ-11С), Владислав Корун (КН-14), Марина Бондарчук (ПЦБ-36), Олег Рожко (ПЦБ-14), Сергій Куров (ПНМ-31), Олексій Кузнецов (ГД-22), Євген Пугачов (ГД-21).

Хлопці змагались на дистанції 1000 м, дівчата – 500 м. Найкращий результат серед наших спортсменів на дистанції 1000 м показав Максим Дорош, подолавши дистанцію за 2:46,0

Загалом збірна команда КНУБА виступила дуже успішно, склавши гідну конкуренцію збірним командам найсильніших вузів Києва.

Н.Дубина,
ст. викладач кафедри фізвиховання

Збірна команда КНУБА з легкої атлетики

Чемпіонат
ВСЕУКРАЇНСЬКІ ІГРИ ВЕТЕРАНІВ

З 8 по 10 квітня у Харкові в 50 – му басейні "Акварена" проходили IV Всеукраїнські ігри ветеранів зі спортивного плавання. Збірна команда Києва посіла I місце і здобула почесний Кубок змагань, випередивши потужні колективи Запорізької, Донецької, Дніпропетровської, Харківської областей, Автономної Республіки Крим. У складі збірної команди Києва брав участь доцент кафедри фізичного виховання та спорту, майстер спорту з плавання Юрій Васильович Човнок. Він особисто на цих змаганнях здобув 5 золотих медалей і 1 срібну. Встановив 2 рекорди України: у естафетному плаванні 4х500 м (чоловіки) – комбінована естафета та на 400 м у комплексному плаванні.

М.Діленья, професор

Ката Іванова (ОДПМ-11)

У рамках X-ї універсиади Києва команда КНУБА з естафетного плавання зайняла I місце.

У склад команди увійшли спортсмени: Кирил Ткач (ПЦБ-32), Сергій Мельник (МО-31), Рита Восканян (ВВ-31) і Катя Іванова (ОДПМ-11). Вітаємо переможців. Так тримати!

С.Пех, тренер-викладач

Збірна команда – переможець з естафетного плавання: майстри спорту Ю.Матковський, Ю.Човнок, Ю.Власов, В.Лисяк

МС Ю.Човнок та ЗМС, чемпіон Олімпійських ігор С.Фесенко

НАШ САЙТ В ІНТЕРНЕТІ: www.knuba.edu.ua, e-mail: arh_bud@knuba.edu.ua

Засновник – Київський національний університет будівництва і архітектури
Свідоцтво про реєстрацію: КІ, № 137 від 20.12.1995 р.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора. Редакція лишає за собою право редагувати і скорочувати матеріали авторів. Дизайн газети Ф. Мерехнікova "Європа прінт" www.europrint.com.ua Надруковано у ЗАТ "ВІПОЛ", вул. Волинська, 60

Редактор Ірина Герасченкова
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 03180, м. Київ-180, Повітрофлотський проспект, 31, кім. 601а, тел. 241-55-35